

Byråkratenes helsetjeneste

Ingrid Johanne Vaalund

oversetter, erfaringskonsulent og regionansvarlig i Landsforeningen mot seksuelle overgrep (LMSO)

Går det an å endre lovene når hjelp som hjelper, er ulovlig?

STANGEHJELPA

«FYLKESMANNEN SLÅR NED på Stangehjelpa», leste jeg i septemberutgaven av Psykologtidsskriftet. Stangehjelpa har brutt noen lover fordi den, etter ønske fra klienter, ikke brukte kartleggingsverktøy eller diagnoser.

Jeg ser ikke at Fylkesmannen har vurdert resultatene av hjelpen ved Stangehjelpa eller snakket med klienter. Det synes jeg er rart. Jeg synes også det er rart at artikkelforfatteren, Øystein Helmikstøl, bare gjentok Fylkesmannens konklusjon uten å sette spørsmålsteget ved den.

Heldigvis bidrar sjefredaktør Bjørnar Olsen med en motstemme i lederartikkelen (s. 855): Han viser til denne og en annen artikkel og mener at «... før eller senere må lovverk og praksis samstemmes».

Ja, takk, sier jeg. Jeg ber også om at flere fagfolk begynner å følge Stangehjelpas praksis med å vurdere resultatene av det de gjør.

For 30 år siden gikk jeg ut offentlig med min historie om barndommens seksuelle overgrep. Da hjalp terapeutisk korrekt og lovlig psykisk helsevern meg til randen av selvmord, og jeg måtte rømme fra helsetjenesten for å bli oppegående og arbeidsdyktig igjen. Og fremdeles, i 2017, blir mennesker skadet av helsetjenester som mangler kunnskap om komplekse traumer (Vaalund, 2017).

Vi er i en brytningstid mellom psykoterapiens tradisjonelle, hierarkiske kunnskaper og nåtidens internasjonale nettverk av informasjon om traumeforskning (Vaalund, 2017). Dessverre avgjør postnummeret hva slags psykisk hjelp man får, og jeg kjenner flere som har overveid å flytte til Stange på grunn av Stangehjelpa.

Det snakkes så mye pent om brukermedvirkning og pasientenes helsetjeneste. Den oppnår vi bare når fagfolk slutter å klamre seg til tradisjonelle kunnskaper, og når lovverket støtter forskningsbaserte tiltak som virkelig gir rom for medvirkning.

Selvsagt er gode kontrollsystemer viktige når det gjelder psykisk hjelp. Men skal kontrollen bygge på hierarkiske kunnskaper eller på direkte tilbakemeldinger fra personene som mottar hjelpen? Stangehjelpa bruker den siste metoden (Miller, 2017), og bortsett fra at den bryter lover som burde være avleggs, gjør den en god jobb.

Se også aktuelt sak på side 915

Referanser

Vaalund, I.J., 2017, En drøm om frigjørende psykisk hjelp <http://www.lmsno.no/en-drom-om-frigjorende-psykisk-hjelp/>

Miller, S.D., Brave or Foolhardy? Dramatic Implications of a New Psychotherapy Outcome Study (2017) <http://www.scotttmiller.com/feedback-informed-treatment-fit/brave-or-foo...>